

1.	Nazwa kierunku	reżyseria
2.	Wydział	Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia pierwszego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module	
Nazwa modułu		Praca z aktorem 3
Kod modułu		W8-RE S1-PAKT3
Liczba punktów ECTS		2
Język wykładowy		polski
Cel i opis treści kształcenia		Celem realizacji modułu jest, po pierwsze, wypracowanie umiejętności warsztatowych niezbędnych dla wyreżyserowania kameralnego spektaklu (sceny, sekwencji), po drugie, uświadomienie odpowiedzialności jaką bierze na siebie reżyser wkraczając w obszar emocji obsady aktorskiej i innych współpracowników, narzucając im swoją wizję realizowanego spektaklu (sceny, sekwencji) i kreowanych postaci. Kwestia odpowiedzialności artystycznej, ale też czysto ludzkiej, jest i powinna być niezwykle istotna we współczesnej sztuce filmowej i teatralnej, zwłaszcza biorąc pod uwagę fundamentalne przewartościowania artystyczne, etyczne, moralne, religijne widoczne w różnych dyscyplinach sztuki dwóch pierwszych dekad XXI wieku. Współcześnie sztuka reżyserii to nie tylko współuczestnictwo w kreowaniu przestrzeni twórczej anektującej zbiorową wyobraźnię widzów sal kinowych i teatralnych, ale także możliwość wypowiadania własnego zdania, dziś rzadko daną innym, w najistotniejszych kwestiach życia społecznego i politycznego. Niniejszy moduł realizuje wyznaczone cele poprzez pracę własną studenta nad materiałem literackim, dramatopisarskim, twórczy kontakt w czasie prób z żywym człowiekiem - aktorem, świadomość współczesnego kontekstu kulturowego, aktywność w tworzeniu scenicznej rzeczywistości.
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu		
Kod	Opis	Efekty uczenia się kierunku	Stopień realizacji (skala 1-5)
PAKT3_1	Student posiada umiejętność klasyfikowania, opisu i wyboru zjawisk z historii literatury dramatycznej wykorzystywanej w pracy warsztatowej - reżyserowaniu sceny aktorskiej.	K_W01	4
PAKT3_2	Student posiada wiedzę w dziedzinie historii filmu, teatru, jego gatunków i stylów, potrafi wskazać źródło własnych inspiracji w reżyserowanym przez siebie ćwiczeniu scenicznym.	K_W01 K_W02	3 3

PAKT3_3	Student potrafi zaadoptować fragment utworu dramatopisarskiego (prozy) podług której realizuje ćwiczenie reżyserskie.	K_U06 K_W04	4 4
PAKT3_4	Student potrafi przygotować i zrealizować wszystkie etapy powstawania reżyserskiego ćwiczenia scenicznego.	K_W05	4
PAKT3_5	Student potrafi zaplanować, koordynować, egzekwować pracę zespołu realizacyjnego, aktorskiego przeprowadzanego ćwiczenia reżyserskiego.	K_K02	4
PAKT3_6	Student potrafi zainspirować, nadzorować powstawanie elementów scenografii, kostiumów, oprawy muzycznej, oświetlenia realizowanego ćwiczenia.	K_U02 K_W08	3 3
PAKT3_7	Student potrafi samodzielnie przygotować i wyreżyserować kameralną, aktorską scenę, potrafi przełożyć wiedzę teoretyczną na pracę z aktorem w trakcie prób ćwiczenia reżyserskiego.	K_U02 K_U19	4 4
PAKT3_8	Student posiada umiejętności pracy z aktorem i przekazywania kierunkowych i korekcyjnych uwag reżyserskich (omówienia prób), potrafi współpracować z zespołem realizatorskim i wykonawczym (obsada) w trakcie ćwiczenia reżyserskiego.	K_K02 K_K03 K_U19 K_U20	4 4 4 4

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
a05	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Objaśnienie/wyjaśnienie <i>eksplicacja polegająca na wyprowadzeniu uznanego z góry twierdzenia z innych, wcześniej już znanych, w określonej przez osobę prowadzącą zajęcia liczbie kroków</i>
b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata <i>wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem</i>
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku <i>case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?); stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska</i>
c01	Zbiór metod eksponujących	Ekspozycja <i>przygotowanie i wystawienie obiektu na pokaz publiczny w celu wywołania określonej reakcji; wytworzenie tematycznego zbioru okazów/obiektów/dzieł służący ilustracji konkretnego zagadnienia</i>
c02	Zbiór metod eksponujących	Projekcja <i>odtworzenie materiału filmowego (video/film) w całości lub we fragmentach jako element ilustracji treści wykładanych w ramach zajęć, przedmiot analizy i oceny dzieła lub ćwiczeniowa metoda percepcji obrazu; film/video to dzieło/utwór artystyczny, ilustracja (w tym techniczna) treści/zjawiska/obektu, prywatny zapis działania, obraz medialny, itp.</i>

c06	Zbiór metod eksponujących	Pokaz/demonstracja <i>wzorcowe zaprezentowanie sposobu wykonania określonych czynności z omówieniem; celem jest wyzwolenie czynności naśladowczych indywidualnie lub w grupie uczestników obserwujących działanie osoby prowadzącej zajęcia aż do ukształtowania właściwego nawyku poprzez odbywanie regularnych ćwiczeń; metoda pokazu łączona jest z praktycznym ćwiczeniem czynności/zachowań</i>
e05	Zbiór metod praktycznych	Praktyka <i>w tym zawodowa, indywidualna; praktyczne ćwiczenie umiejętności w warunkach rzeczywistych, odpowiadających przedmiotowej specyfice kształcenia, np. w środowisku, instytucji, miejscu, do pracy w których student się przygotowuje w ramach studiów; ćwiczenie w realnych warunkach pracy</i>
e06	Zbiór metod praktycznych	Obserwacja <i>w tym, w terenie; metoda systematycznego/planowego spostrzegania zjawisk, obiektów, osób w celu zdobycia wiedzy na ich temat; spostrzeżeniowe wyodrębnianie elementów działania modelowego jako element uczenia się poprzez naśladowanie; złożony kompleks poznania zmysłowego na bazie doświadczeń sensorycznych</i>
f01	Metody samodzielnego uczenia się	Autoedukacja <i>metoda samodzielnego zdobywania, pogłębiania lub poszerzania wiedzy, umiejętności i komp. społ.; metoda komplementarna do procesu kształcenia realizowanego w ramach zajęć; przejmowanie zadania rozwijania i kształtowania kwalifikacji we własnym zakresie; samokształcenie</i>

10. Formy prowadzonych zajęć

Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
PAKT3-1	ćwiczenia	30	zaliczenie	PAKT3_1, PAKT3_2, PAKT3_3, PAKT3_4, PAKT3_5, PAKT3_6, PAKT3_7, PAKT3_8	a05, b04, b07, c01, c02, c06, e05, e06, f01

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:

Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a04	Przygotowanie do zajęć	Konsultowanie materiałów uzupełniających [względem wskazanych w sylabusie] <i>uzgadnianie dodatkowych do wskazanych w sylabusie materiałów, służących realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w zajęciach lub na potrzeby przygotowania się do nich</i>	Tak
a05	Przygotowanie do zajęć	Wytworzenie/przygotowanie narzędzi, materiałów, dokumentacji niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach <i>opracowanie, przygotowanie i weryfikacja przydatności narzędzi oraz materiałów (np. pomocy, scenariuszy, narzędzi badawczych, aparatury, itd.) do wykorzystania w ramach zajęć lub służących przygotowaniu się do nich</i>	Tak
c01	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Ustalanie etapów realizacji zadań przyczyniających się do weryfikacji efektów uczenia się <i>przygotowanie strategii realizacji zadania uwzględniającej podział treści, czynności i ich zakres, czas realizacji oraz/lub sposób pozyskania niezbędnych do jego wykonania materiałów i narzędzi, itp.</i>	Tak
c03	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Realizacja indywidualnego lub grupowego zadania zaliczeniowego/egz./etapowego <i>zbiór czynności zmierzających do wykonania zadania zleconego do realizacji poza zajęciami, jako obligatoryjnego etapu/elementu weryfikacji przypisanych do tych zajęć efektów uczenia się</i>	Tak
d01	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Analiza korekt/informacji zwrotnej ze strony NA dotyczących wyników wer. ef. ucz. <i>przegląd uwag, ocen i opinii sporządzonych przez NA odnoszących się do realizacji zadania</i>	Tak

		<i>sprawdzającego poziom osiągniętych efektów uczenia się</i>	
d02	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Opracowanie planu korekty i zadań uzupełniających/korygujących <i>przegląd i wybór zadań oraz czynności pozwalających na eliminację wskazanych przez NA błędów, ich weryfikację lub poprawę oraz zaliczenie zadania na, co najmniej, najniższym dopuszczalnym poziomie</i>	Tak
e02	Aktywności komplementarne do zajęć	Publikacja dzieła/prezentacja działania, w tym poza murami Uniwersytetu <i>zbiór czynności realizowanych w celu upublicznienia (poza zajęciami) efektów pracy badawczej, artystycznej, twórczej, projektowej, konstrukcyjnej, eksperymentalnej, itp., w formie klasycznej prezentacji, ekspozycji, koncertu, projekcji, plakatu, publikacji, zapośredniczonej poprzez media, w formie cyfrowej i w ramach innych czynności; upublicznienie z wykorzystaniem różnych form i narzędzi</i>	Tak

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.